

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ
لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ.
وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

لَا حَتَّى تَأْخُذُوا عَلَى يَدَيِ الظَّالِمِ فَنَأْطِرُوهُ عَلَى الْحَقِّ أَطْرًا.

ZULÜM ASLA PAYIDAR OLMAZ

Muhterem Müslümanlar!

Okuduğum ayet-i kerimde Yüce Rabbimiz şöyle buyuruyor: “Sakın Allah’ı zalimlerin yaptıklarından habersiz sanma! Allah, onları, korkudan gözlerin dışarı fırlayacağı bir güne erteliyor.”¹

Okuduğum hadis-i şerifte ise Peygamber Efendimiz (s.a.s) şöyle buyuruyor: “Zalimin zulmünü önlemedikçe size de kurtuluş yoktur.”²

Aziz Müminler!

Yüce dinimiz İslam’ın haram kıldığı günahlardan biri de zulümdür. Zulüm; adaleti gözetmemek, hak ve hukuk tanımamaktır. İnsanların canına, malına, namus ve haysiyetine kastetmektir. Zulüm, insanın Rabbine, kendisine ve çevresine karşı işlediği bir suçtur. Dünyanın huzur ve barışı, insanlığın geleceği için büyük bir tehdit ve tehlikedir. Toplumlara helak olma sebeplerinin başında zulüm gelmektedir.

Kıymetli Müslümanlar!

Cenâb-ı Hak, yeryüzünde adaletin tesis edilmesini, zulmün ortadan kaldırılmasını emretmiştir. Gönderdiği bütün Peygamberlere hakkın hâkim kılınması için zulüm ve zalimlerle mücadele görevi vermiş, zulme ve zalime karşı durmaktan kaçanları ise uyarmıştır.³ Bu sebeptir ki zulüm ne kadar büyük bir günahsa zulme rıza göstermek de o kadar büyük bir günah, ağır bir vebaldir. Mazlumun yanında olmak, maddi ve manevi imkânları onlar için seferber etmek, iman gereğidir. Her ne sebeple olursa olsun zalime destek olmak, onlara meyletmek, zulmü görmezlikten gelmek ise yapılan her suça ortak olmaktır. Yüce Rabbimiz, bu hususta bizleri şöyle uyarmaktadır: وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَمَا تَمْسِكُ النَّارُ “Zalimlerin yanında olmayın; sonra ateş sizi de yakar.”⁴

Değerli Müminler!

Yıllardır Filistin’de uygulanan zulüm, son bir yılda benzeri görülmemiş bir soykırıma dönüştü. Dünyanın gözü önünde bir millet topyekûn tarihten silinmeye çalışılıyor. Siyonist zalimler, çocuk, kadın

ve yaşlı on binlerce masumu Gazze’de katlettiler, katletmeye de devam ediyorlar. Şimdi de küresel suç ortaklarıyla birlikte aynı katliamı diğer İslam beldelerine yayarak, dünyayı savaş alanına çevirmek istiyorlar. Ancak şu husus unutulmasın ki, her geçen gün İslam beldelerinin kan ve gözyaşı diyarı haline gelmesinin başlıca sebebi, Müslümanlar arasındaki ümmet bilincinin, kardeşlik hukukunun zayıflamasıdır. İnananların ilim, bilim ve teknoloji alanında üstünlüğünü kaybetmesidir. Hâlbuki Cenâb-ı Hak, “Hep birlikte Allah’ın ipine sımsıkı sarılın. Parçalanıp bölünmeyin.”⁵ buyurmakta, birlik ve beraberliğimizi her zaman güçlü tutmamızı, her türlü tefrikadan uzak durmamızı istemektedir. وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ “Düşmanlarınıza karşı gücünüz yettiği kadar hazırlık yapın, kuvvet hazırlayın.”⁶ ayetiyle de düşmanlarımıza karşı her alanda güçlü olmamızı emretmektedir.

Aziz Müslümanlar!

Zulüm asla payidar olamayacaktır. Zalimler hain emellerine ulaşamayacaktır. Kâfirler istemese de Allah nurunu tamamlayacaktır. Bize düşen ise, her türlü ihtilafı ve çekişmeyi bir kenara bırakmak, İslam kardeşliğini esas almaktır. Ümmet bilincini canlı tutmak, birlik ve beraberliğimize sahip çıkmaktır. Maddi ve manevi her alanda güçlü olmak, barış ve huzuru temin etmek için gayret göstermektir. Zulme destek verenlere, binlerce masumun kanında eli olanlara her alanda kararlılıkla karşı durmaktır. Zulme ve zalimlere karşı yapılacak olan etkinliklere kayıtsız kalmamaktır. Unutmayalım ki zalimlere karşı atılan her adım, söylenen her söz, gösterilen her tavır, İslam beldelerinde barış ve esenliğin yeniden hâkim olmasına, mazlumların gözyaşlarının dinmesine vesile olacaktır.

Hutbemi Peygamber Efendimiz (s.a.s)’in bizi her an kötülere ve kötülöklere, zulme ve zalimlere karşı uyanık ve tedbirli olmayı emreden şu hadis-i şerifiyle bitiriyorum: “Kim bir kötölük ve haksızlık görürse onu eliyle düzeltsin; eğer buna gücü yetmiyorsa diliyle düzeltsin; buna da gücü yetmiyorsa kalbiyle buğzetsin. Bu ise imanın asgarî gereğidir.”⁷

¹ İbrâhîm, 14/42.

² İbn Mâce, Fiten, 20.

³ Tâhâ, 20/ 24,43; Sâd, 38/ 26; Nâziât, 79/17; Enfâl, 8/15.

⁴ Hûd, 11/113.

⁵ Âl-i İmrân, 3/103.

⁶ Enfâl, 8/60.

⁷ Müslim, İmân, 78.